

För säkerhets skull

En diskursanalys av debatten om den spanska
medborgarsäkerhetslagen

Abstract

In 2013 the conservative ruling party of Spain, Partido Popular, launched a draft to a new Citizen Security Law that after a year of critical debate was rammed by the congress. The opponents claim that the laws are undermining democratic rights such as freedom of assembly and freedom of speech. Partido Popular defends the laws with reference to security and safety while opponents claim that the underlying purpose is rather to criminalize new social protests that have emerged as a reply to the profound socioeconomic consequences of the Euro crisis. These social protests themselves address problems of uncertainty, social insecurity and unsafety. The aim of this thesis is to use a combination of discourse theory and critical discourse analysis to examine the discursive conflict of the concepts *security* and *safety* within this debate. The study shows that there are three different competing discourses, one addressing democratic rights, one addressing crime and violence and one addressing welfare issues. It also shows that although Partido Popular makes little references to incidents of violence in social protests the concept *violent people* is central in their discourse making it possible to claim that the law is defending the rights of *non violent* citizens.

Nyckelord: Citizen Security, Spain, Security, Safety, Discourse analysis
Antal ord: 9958

Innehållsförteckning

1 Inledning	1
1.1 Syfte, frågeställningar och disposition.....	2
1.2 Material.....	2
1.2.1 Partido Popular.....	2
1.2.2 Den socialistiska parlamentsgruppen/ Det spanska socialdemokratiska partiet PSOE (Partido Socialista Obrero Español).....	3
1.2.3 No somos delito.....	3
1.2.4 Podemos.....	3
2 Teori och metod	5
2.1 Diskursbegreppet.....	5
2.2 Diskursteori.....	6
2.3 Kritisk diskursanalys.....	8
2.3.1 Text.....	9
2.3.2 Diskursiv praktik.....	10
2.3.3 Social praktik.....	10
2.4 En integrerad analys.....	10
3 Analys	12
3.1 Allmänna översättningskommentarer.....	12
3.1.1 Begreppen <i>seguridad</i> och <i>inseguridad</i> översättningskommentarer och diskussion.....	12
3.1.2 Begreppet <i>seguridad ciudadana</i> översättningskommentarer och bakgrund.....	13
3.2 Analys av textmaterialet med utgångspunkt i diskursteori.....	15
3.2.1 Hegemoni och objektivitet.....	15
3.2.2 Begreppen <i>seguridad</i> och <i>inseguridad</i> som flytande signifikanter och konstruktioner av ekvivalenskedjor i texterna.....	16
3.2.3 Nodalpunkter.....	17
3.3 Analys av textmaterialet med utgångspunkt i kritisk diskursanalys.....	19
3.3.1 Text.....	19
3.3.2 Metaforer.....	21
3.1 Diskursiv praktik.....	23
3.1.1 Intertextualitet och interdiskursivitet i debatten om medborgarsäkerhet.....	23
3.2 Social praktik.....	25

3.2.1	Politisk kontext	25
3.2.2	Kriminalisering av fattigdom och statens förändrade roll	26
3.3	En integrerad analys.....	28
4	Slutsatser.....	30
5	Referenser.....	32
	Bilaga 1 Medborgarsäkerhetslagen ger mer frihet och isolerar våldsverkaren (La Ley de seguridad ciudadana brinda más espacio a la libertad y aísla al violento).....	37
	Bilaga 2 Medborgarsäkerhetslagen skapar en harmonisk balans mellan frihet och säkerhet (La Ley de Seguridad Ciudadana contiene un "armónico equilibrio entre libertad y seguridad)	38
	Bilaga 3 De nya rättsliga reformerna påverkar oss alla (Las próximas reformas en justicia nos afectan a todas).....	39
	Bilaga 4 MANIFIESTO	40
	Bilaga 5 Motyttrande gällande lagförslaget om skydd av medborgarsäkerheten (Enmienda a la totalidad de devolución al Proyecto De Ley Orgánica de protección de la seguridad ciudadana).....	41
	Bilaga 6 Utkast till organisk lag gällande skydd av medborgarsäkerheten (Anteproyecto de Ley Orgánica de Protección de la Seguridad Ciudadana)	42
	Bilaga 7 Organisk lag gällande skydd av medborgarsäkerheten (Proyecto de Ley Orgánica de Protección de la Seguridad Ciudadana).....	43
	Bilaga 8 Podemos -slutgiltig version av det gemensamma programmet (Podemos-Documento Final del Programa Colaborativo).....	44

1 Inledning

Efter ett år av intensiv debatt röstade den spanska kongressen i december 2014 igenom en ny medborgarsäkerhetslag. Enligt kritik från den politiska oppositionen, internationella organisationer och det civila samhället i Spanien urholkar lagpaketet grundläggande demokratiska rättigheter såsom yttrandefrihet, mötesfrihet och demonstrationsrätt. Spaniens nationella domstolsmyndighet dömde ut det ursprungliga lagförslaget som oförenligt med landets konstitution och Amnesty har menat att förslaget stred mot internationell rätt. (El Diario 2014) (Amnesty 2014, s 63) Kritiker i och utanför Spanien har också menat att lagen saknar juridisk relevans och att det bakomliggande syftet är att tysta kritiska röster (Publico 2014) (Abogacia 2014) (SVD 2014). Lagen innebär bl.a. höga bötesviten för icke tillståndsgivna manifestationer och förbud mot att fotografera och sprida fotografier på polismän i tjänst (Partido Popular 2014a). Det konservativa regeringspartiet Partido Popular som sedan 2011 har egen majoritet i parlamentet hävdar att lagen i själva verket stärker demokratiska fri- och rättigheter (Partido Popular 2014b).

Säkerhet och trygghet är begrepp som kan tolkas och användas på olika sätt i olika politiska program. Debatten om den spanska medborgarsäkerhetslagen äger rum i en tid och politisk situation som kan beskrivas som omtumlande för Spanien. Stora delar av befolkningen ställts inför hastigt försämrade livssituationer där arbetslösheten på kort tid stigit till höga nivåer och tusentals människor vräks från sina hem. Ur denna situation har en ny proteströrelse vuxit fram och ur den ett nytt politiskt parti. Den ekonomiska framtiden för landet är oviss och livet för många människor har blivit mer oförutsägbart. I den här uppsatsen är jag intresserad av att se vad som händer med den politiska användningen av begrepp som trygghet och säkerhet i en sådan situation. Det är via dessa begrepp som Partido Popular presenterar kontroversiella förslag. När andra röster kritiserar lagen skapas också en möjlighet för dem att se på säkerhet och trygghet på nya sätt.

1.1 Syfte, frågeställningar och disposition

Syftet med uppsatsen är att utifrån diskursanalytiska och diskursteoretiska perspektiv undersöka hur debatten om den spanska medborgarsäkerhetslagen har formerats med fokus på begreppet *seguridad* (säkerhet/trygghet). Jag vill undersöka om och på vilka sätt det föreligger en diskursiv konflikt kring själva begreppet och hur en sådan konflikt kan tolkas och förstås utifrån diskursanalytiska och diskursteoretiska angreppssätt.

Utifrån detta syfte har jag formulerat följande frågeställningar

Vilka diskurser centrerade kring begreppen säkerhet och trygghet går att identifiera och hur konstrueras dessa? På vilka sätt används begreppen i argumentation och motargumentation kring politiska förslag och idéer? Hur ser konflikten om tolkningen av dessa begrepp ut och hur kan den tolkas och problematiseras?

Uppsatsen är upplagd så att de diskursanalytiska perspektiven presenteras först, därefter följer en analys av textmaterialet utifrån respektive diskursanalytiskt perspektiv och avslutningsvis diskuteras en integrerad analys och slutsatser.

1.2 Material

Valet av texter har gjorts utifrån en ambition att täcka in huvudspåren i debatten, både som den förts inom parlamentet och utanför. Texternas avsändare är politiska partier och ett nätverk från det civila samhället.

1.2.1 Partido Popular

I mitt textmaterial ingår utkastet till det första lagförslaget från 2013, *Utkast till organisk lag gällande skydd av medborgarsäkerheten (Anteproyecto de ley orgánica de protección de la seguridad ciudadana)* det förslag som godkändes av kongressen i december 2014, *Organisk lag gällande skydd av medborgarsäkerheten (Proyecto de ley orgánica de protección de la seguridad ciudadana)* samt två texter från Partido Populars hemsida. Titlarna är

Medborgarsäkerhetslagen ger mer frihet och isolerar våldsverkaren (La Ley de seguridad ciudadana brinda más espacio a la libertad y aísla al violento) och Medborgarsäkerhetslagen skapar en harmonisk balans mellan frihet och säkerhet (La Ley de Seguridad Ciudadana contiene un "armónico equilibrio entre libertad y seguridad). Inrikesministeriet är formell avsändare till lagen och lagförslaget men jag har valt att referera till Partido Popular.

1.2.2 Den socialistiska parlamentsgruppen/ Det spanska socialdemokratiska partiet PSOE (Partido Socialista Obrero Español)

Den socialistiska parlamentsgruppen (som består av det socialdemokratiska partiet PSOE) antog den 7 oktober 2014 ett uttalande som tillbakavisar lagförslaget om medborgarsäkerhet i sin helhet. PSOE menar i sin text bl.a. att Partido Popular gjort en avsiktlig sammanblandning av begreppen allmän ordning, allmän säkerhet och medborgarsäkerhet/medborgartrygghet och på så sätt motiverat inskränkningar i demokratiska fri- och rättigheter. Man tillbakavisar också att säkerhet och trygghet skulle vara de "verkliga" motiven bakom lagförslaget och menar att det istället är en del av ett auktoritärt projekt som syftar till att stävja politiska protester. Dokumentet har titeln *Enmienda a la totalidad de devolución al Proyecto De Ley Orgánica de protección de la seguridad ciudadana (Motyttrande gällande lagförslaget om skydd av medborgarsäkerheten).*

1.2.3 No somos delito

No somos delito är en paraplyorganisation som enligt den egna hemsidan samlar omkring 70 organisationer och grupper från det civila samhället. Gruppens namn betyder "vi är inte ett brott". *No somos delito* beskriver sig själva som en plattform vars syfte är att bilda opinion mot medborgarsäkerhetslagen. Hemsidan innehåller en rad texter, artiklar, inlägg, videoklipp och mötesprotokoll. Jag har valt att titta närmare på två texter *De nya rättsliga reformerna påverkar oss alla (Las próximas reformas en justicia nos afectan a todas)* och gruppens manifest med titeln *Manifiesto*.

1.2.4 Podemos

Podemos bildades i januari 2014 och leder enligt flera opinionsmätningar inför parlamentsvalen i december 2015 (eldiariomontanes.es, blogs.elpais.com). Partiet har vuxit fram ur den proteströrelse som uppstått i finanskrisens spår. Podemos beskrivs ofta som ett vänsterparti men säger själva hellre att de står för en "radikal demokrati" (ETC 2014) (El Plural 2014) Vid valet till EU-parlamentet 2014 fick partiet sex platser. Jag har tittat på de delar i partiets program som behandlar medborgarsäkerhet och som diskuterar begreppen säkerhet och trygghet. Texten

har titeln *Podemos - slutgiltig version av det gemensamma programmet* (Podemos
- Documeto Final del Programa Colaborativo)

2 Teori och metod

Den här uppsatsen utgår ifrån ett integrerat diskursanalytiskt perspektiv som fogar samman begrepp från skilda delar av diskursanalytisk teori. Angreppssättet är inspirerat av Marianne Winther Jørgensen och Louise Phillips som i sin bok *Diskursanalys som teori och metod* kombinerar Norman Faircloughs kritiska diskursanalys å ena sidan och Chantal Mouffe och Ernesto Laclaus diskurst teori å den andra. Därigenom söker de stärka perspektivens positiva sidor och täcka upp svagare delar. (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s 131). Winther Jørgensen och Phillips använder även diskurspsykologiska perspektiv vilket jag inte har närmat mig. Laclau och Mouffes arbeten är genomgående teoretiska och saknar empiriska analyser. De kan ses som bredare teoretiska genomgångar av diskurst teori och politisk teori. Norman Fairclough har genomfört flera empiriska arbeten och erbjuder en rad verktyg för att praktiskt genomföra diskursanalyser (Åkerström 2003, s 49, Winther Jørgensen & Phillips 2000, 68). Mitt material är exempel på politiskt argumenterande texter som enligt Fairclough är ett relativt nytt men viktigt område för kritisk diskursanalys (Fairclough & Fairclough 2011)

2.1 Diskursbegreppet

Generellt sätt brukar diskurs definieras som ett bestämt sätt att tala om och förstå världen (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s 7) Diskursbegreppet kan också ses som ett regelsystem där vissa kunskaper legitimeras på bekostnad av andra och där det regleras vilka som kan uttala sig med auktoritet. Dessa regelsystem präglas av ett stort mått av föränderlighet (Bergström & Boréus 2005, s 309). Såväl Laclau och Mouffe som Fairclough intresserar sig för förändringsprocesser i diskurser och har utarbetat begreppsapparater för att synliggöra diskursers rörlighet och tröghet. Centralt i analyser av diskurser är att se hur en diskurs fixeras på ett sätt men hade kunnat fixeras annorlunda (Andersen 2003:52). Winther Jørgensen och Phillips menar på ett liknande sätt att diskursanalysens syfte är att kartlägga de processer där det föreligger en kamp om hur tecknens betydelse ska fastställas (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s 32)

Till skillnad från Fairclough ser Laclau och Mouffe ingen uppdelning mellan diskursiv och icke diskursiv verklighet. De underbygger sin hållning med bilden av ett jordskred, det är tydligt en händelse som äger rum utanför vår egen vilja men är betydelsefullt huruvida den beskrivs som ”ett naturfenomen” eller ”ett uttryck för Guds vilja”. (Laclau & Mouffe 2002, s 4 ff).

2.2 Diskursteori

Laclau och Mouffes teorier bygger vidare på bl.a. lingvisten Ferdinand Saussures förståelse av språket som ett teckensystem där termer och uttryck inte kan sägas ha någon på förhand given innebörd. Saussure såg tecknen som bestående av två delar, dels det uttryck eller ord vi använder för att beteckna något och dels det som vi avser att prata om (referenten) (Bergström och Boreus 2005, s 316). Laclau och Mouffe ser diskursens delar som knutna till varandra i nätliknande system som är ständigt föränderliga eller potentiellt föränderliga (*kontingenta*). De tillhandahåller en bred begreppsapparat för att prata om relationerna i det här nätliknande systemet.

De diskurser som är så fast etablerade att de i allmänhet inte uppfattas som föränderliga kallas *objektiva*. *Nodalpunkter* är centrala begrepp i en diskurs som andra tecken står i relation till. Exempel på nodalpunkter i medicinsk diskurs är ”kropp” och inom politisk diskurs ”demokrati” (Winther Jørgensen och Phillips 2000, s 33). I den nazistiska diskursen kan man identifiera tecknet *jude* som en nodalpunkt eftersom detta tecken har relationer till andra viktiga tecken i diskursen och därmed kan spåras till att ha en central position. Utan detta tecken skulle man kunna säga att den nazistiska diskursen som sådan vore omöjlig (Bergström och Boréus 2005:118). *Element* är tecken som inte slutgiltigt har fått sin betydelse fastställd, de är mångtydiga, (*polysemiska*) och ständigt föremål för kamp om olika tolkningar. I politiska diskurser är tecken ofta också element (Bergström och Boréus 2005:316). En diskurs strävar efter att ge dessa tecken entydighet och när detta sker talar Laclau och Mouffe om *tillslutning*. Denna tillslutning är dock aldrig fullständig och processen kan aldrig helt avslutas. De tecken som i särskilt hög grad är öppna för tillskrivning av olika betydelser kallar Laclau och Mouffe för *flytande signifikanter* (Winther Jørgensen och Phillips 2000:35). Begreppet användes först av Lévi Strauss och har sedan utvecklats teoretiskt av Lacan. Lacan beskriver hur något som på en nivå kan uppfattas som en och samma referent kan få olika betydelse och användning beroende av hur vi talar om den. Ett av hans standardexempel utgörs av bilden av två identiska dörrar bredvid varandra där texten *Ladies* respektive *Gentlemen* tillförs på var och en av dörrarna. Detta språkliga tillägg tvingar fram en förändring i hur vi socialt uppfattar och använder dörrarna. Laclau bygger vidare på denna förutsättning att referenten och termen som används för att beskriva den inte är bundna till varandra på ett förutbestämt sätt. Han menar att det sätt på vilket en referent knyts till ett begrepp i stor utsträckning är en politisk fråga (Åkerström Andersen 2003:53). I svenska valdebatter kan man notera att termen ”rättvisa” används i helt olika diskurser och kan ses som en flytande signifikant (Bergström och Boréus 2005: 316). Den diskursiva kampen är alltså i stor utsträckning en fråga om vilka begrepp ska knytas till vilka referenter. När en kamp om diskursivt

innehåll pågår kan det bli tydligt att det finns olika intressen kring hur samhället bör organiseras (Winther Jørgensen & Phillips 2000:43).

Begreppet *artikulation* används för att beskriva den praktik där relationer skapas mellan elementen så att elementens identitet förändras. Winther Jørgensen och Phillips exemplifierar med hur ordet ”kropp” sätts in i en religiös diskurs via den konkreta artikulationen ”kropp och själ” där en del betydelser hos ordet lyfts fram och andra får träda tillbaka (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s 35). Tecknens associationer konstrueras via *ekvivalenskedjor*. I exemplet med den nazistiska diskursen ställdes tecken som *fosterland*, *hembygd* och *ordning* i positiv relation till tecknet *nazism* medan exempelvis *humanism*, *demokrati* och *amerikanism* positionerades i en motsatsställning med negativa konnotationer (Bergström & Boréus 2005, s 317).

Diskurser skapas enligt Laclau och Mouffe genom en uteslutningsprocess där alternativa sätt att tolka tecknen omöjliggörs så att det kan skapas en entydighet kring deras betydelse. De uteslutna betydelsemöjligheterna kallar Laclau och Mouffe *det diskursiva fältet*. Varje diskurs utmärks, enligt Laclau och Mouffe av försök att dominera det diskursiva fältet, att kontrollera flödet av betydelse och konstruera ett centrum (Åkerström Andersen 2003, s 51, Laclau & Mouffe 1985, s 112). En total fixering är omöjlig och en diskurs kan ses som en tillfällig begränsning av det ”överskott av mening” som hotar att undergräva den här tillfälliga fixeringen (Laclau & Mouffe 2002, s 61). Där diskurser kolliderar och befinner sig i konflikt med varandra talar Laclau och Mouffe om *antagonism*. Antagonismer upplöses genom *hegemoniska interventioner* (Bergström och Boréus 2005, s 55). Hegemonisk intervention förstås som återupprättande av entydighet genom att alternativa möjliga tolkningar aktivt trycks ner. Ett exempel är när arbetaridentiteten undertrycktes under första världskriget och gjorde det möjligt att mobilisera soldater bland arbetare. Den hegemoniska interventionen har lyckats om en enda diskurs dominerar där det tidigare rådde konflikt. (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s 33) Hegemoni kan beskrivas som de aldrig avslutade försöken att skapa en fixerad del av en diskurs (Åkerström Andersen 2003, s VII). Laclau och Mouffe bygger vidare på Gramsci i sin användning av hegemonibegreppet. Hegemoni är hos Gramsci kopplat till ledarskap inom en allians av aktörer i ett givet samhälle. I den process där hegemoni konstrueras kan delar av diskursen ändras, förskjutas eller flyttas så att diskursen kan komma att understödja ett ledarskap (Laclau & Mouffe 2002, s 267). Kampen om vilka tecken som ska vara nodalpunkter är en viktig del i kampen om hegemonin (Laclau & Mouffe 2002, s 270). Det är endast meningsfullt att tala om hegemoni när diskursen saknar en slutgiltig fixering, när det finns ett överskott av betydelse hos elementen. (ibid, s 88). Bergström och Boréus tar upp exemplet med termen ”jude” som ett nodalpunktsbegrepp. En nodalpunkt kan också ses som något större än ett enskilt begrepp, en ideologi eller central föreställning som samlar andra idéer runt sig (ibid, s 270).

2.3 Kritisk diskursanalys

Fairclough presenterar en tredimensionell modell där nivåerna text, diskursiv praktik och social praktik kan analyseras var för sig. Uppdelningen kan göras av pedagogiska skäl även om det är omöjligt att fullständigt särskilja dimensionerna från varandra (Winther Jørgensen och Phillips 2000: 81). I den första delen belyses språkets form, grammatik, ordval och metaforer. I analyser av den diskursiva praktiken ligger fokus på hur texten produceras och ska konsumeras. Den tredje analysfären handlar om att analysera texten i relation till en bredare social praktik. Winther Jørgensen och Phillips argumenterar för att använda Fairclough parallellt med Laclau och Mouffe i diskursanalyser. På många områden är deras teoribildningar kompatibla även om de har skilda teoretiska uppfattningar om uppdelning eller icke uppdelning i social och diskursiv verklighet. När det gäller hegemonibegreppet bygger Faircloughs förståelse också vidare på Gramsci. Fairclough ser hegemoni inte bara som dominans utan som en förhandlingsprocess där betydelsekonsensus skapas. Fairclough är överens med Laclau och Mouffe om att hegemonin aldrig är stabil och att konsensus alltid är en gradfråga. Fairclough presenterar en rad begrepp som inte återfinns hos Laclau och Mouffe.

Diskursordning ses som den sociala organiseringen av och kontrollen över lingvistisk variation. Här är de intressanta beståndsdelarna inte av språklig eller lingvistisk karaktär såsom substantiv eller meningar utan det är genre, stil och typ av diskurs som är centralt (Fairclough 2003, s 24). Diskursordning kan förstås som en uppsättning skilda diskurser som delvis konkurrerar inom samma område. Winther Jørgensen och Phillips talar om en gemensam plattform där olika diskurser med inbördes mer entydiga betydelsemönster konkurrerar (Winther Jørgensen och Phillips 2000, s 138) Genom att undersöka en diskursordning kan man börja se förhållandet mellan kontingens och permanens inom ett särskilt område. Fairclough ser ofta diskursordning kopplat till vissa specifika institutioner t.ex. universitetet och sjukvården men Winther Jørgensen och Phillips menar att begreppet kan ses som vidare och exemplifieras med den nationella diskursen som spänner över en rad institutioner (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s 87). Bergström och Boréus exemplifierar med att man i analysen av en specifik skoldiskurs om elevinflytande behöver se hur andra konkurrerande diskurser inom skolområdet ser ut samt se till närliggande diskurser som kanske fokuserar på lärarnas inflytande eller demokratidiskurser som fokuserar på medborgar- snarare än brukarperspektiv (Bergström & Boréus 2005, s 324). Ett annat exempel kan vara att se ”sjukdomsbehandling” som en diskursordning där diskurserna ”medicin” och ”alternativbehandling” konkurrerar. Fairclough menar att diskurser kan vara mer eller mindre ideologiska och ser då ideologi som ”betydelse i maktens tjänst”. Om man utgår från diskursordning och inte från en enskild diskurs hamnar spelet mellan diskurserna i fokus (Winther Jørgensen och Phillips 2000, 136 ff).

2.3.1 Text

På den mest konkreta nivån utgörs diskursen av talat eller skrivet språk eller bilder. Här analyseras den lingvistiska karaktäristikan såsom vokabulär, grammatik, ordval, syntax och meningsuppbyggnad. (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s 87). Genom begreppet *transitivitet* synliggörs hur händelser och processer förbinds eller inte förbinds med subjekt och objekt. Fairclough är bl.a. intresserad av hur agentskap skapas eller undviks i texten. Han menar att passiva satsor kan dölja ett ansvar som i exemplet ”50 sjuksköterskor avskedades igår”. I *New Labour, New Language?* beskriver Fairclough hur konkreta och abstrakta substantiv i Tony Blairs tal ofta ges status som subjekt och agent på ett sätt som kan dölja andra aktörer t.ex. multinationella företag eller beslutsfattare: ”*Technology can migrate quickly*” ”*Capital is mobile*”. Fairclough pekar på att en mening som ”*goods can be made in low cost countries and shipped to developed markets*” också skulle kunna skrivas med en mer personlig agent: ”*The multinational corporations can quickly move capital and technology from place to place and they can make goods in low-cost countries and ship them to developed markets*” (Fairclough 2000, 23).

Nominaliseringar kan också bidra till att fördunkla ett skeende och dölja agenter. I exempelmeningen ”*the reshaping of our business and employment with the decline of traditional industries*” sägs inget om vem eller vilka som ligger bakom händelseutvecklingen eller vilka deras motiv och strategier är. Att tala om något i bestämd form kan också säga mycket om vilka grundförutsättningar och utgångspunkter som finns. Att tala om ”*the new global economy*” innebär ett grundantagande om att det faktiskt finns en ”ny” global ekonomi och det förutsätts att talare och lyssnare är överens om det och vad det betyder.

Fairclough påpekar att det alltid finns alternativa sätt att uttrycka något och att själva valen därför är intressanta. Valet av metafor innebär ett implicerande av synsätt och bakomliggande förhållanden. Förändring kan exempelvis uttryckas metaforiskt som påtvingning. I sina analyser av New Labours språk har han bl.a. identifierat att relationerna mellan nationalstater uttrycks såsom varandes jämförbara med relationer mellan individer eller organisationer i mindre skala då man talar om ”tävlan” och ”konkurrens”. Modalitet beskriver med vilken grad av säkerhet/tyngd som ett visst uttalande görs. En sats med hög modalitet kan t.ex. vara ”arbetslösheten är hög” medan låg modalitet utmärker satsen ”det finns en del undersökningar som pekar mot högre arbetslöshet”. Fairclough intresserar sig för hur identitet skapas i texter genom subjektsbeskrivningar. T.ex. tittar han på om ”vi” används på ett exkluderande eller inkluderande sätt. Något som särskiljer en politisk diskurs från en annan är hur kollektiva identiteter konstrueras, vem som inkluderas och vem som exkluderas. Att alternera mellan olika sätt att beskriva ett ”vi” är ett viktigt redskap för en politisk kraft som vill säga sig tala för ett helt land (Fairclough 2000, 33 ff).

2.3.2 Diskursiv praktik

Enligt Fairclough kan diskursiv praktik förstås som en aspekt av hegemonisk kamp och här kan man spåra såväl förändring som upprätthållande av diskurser. Diskurs förstås här som den sorts språk som används inom ett visst fält, såsom ett vetenskapligt eller politiskt (Fairclough 2013). Faircloughs utgångspunkt är att alla kommunikativa händelser bygger vidare på tidigare händelser och begreppen *intertextualitet* och *interdiskursivitet* används för att belysa hur diskurser blandas. Låg interdiskursivitet är kopplad till ett upprätthållande av diskurser medan hög interdiskursivitet kopplas till förändring. Begreppen belyser möjligheterna att skapa nya diskurser men Fairclough ser samtidigt att sådana processer är begränsade av social kontext och maktrelationer (Fairclough 1992). Fairclough har i sina empiriska arbeten bl.a. identifierat interdiskursiva kopplingar till företags- och marknadsdiskurser inom universitetsvärldens diskurser. Han talar om *marketization* av diskursen inom universiteten. Interdiskursivitet är en form av intertextualitet (Fairclough 2013). Då en text på ett mycket tydligt sätt bygger vidare på en annan text, t.ex. genom att referera till den talar Fairclough om *manifest intertextualitet*. (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s 77ff).

2.3.3 Social praktik

Fairclough menar att kritisk diskursanalys bidrar till annan samhällsforskning genom att sätt diskurser i relation till t.ex. makt och ideologi (Fairclough 2013) I synen på diskurs som social praktik är diskursen är både konstruerad och konstruerande. Här är det nödvändigt att använda sig av annan samhällsvetenskaplig teori för att besvara frågor som rör den diskursiva praktikens ideologiska, politiska och sociala konsekvenser. Här diskuteras huruvida den diskursiva praktiken reproducerar eller omstrukturerar existerande diskursordningar och vad detta har för konsekvenser socialt, ideologiskt och politiskt. I exemplet med den marknadsinfluerade universitetsdiskursen använder Fairclough sig av samhällsvetenskapliga teorier om senmodernismen och om konsumtionskultur för en djupare förståelse (Winther Jørgensen och Phillips 2000 s 90ff).

2.4 En integrerad analys

Den här uppsatsen är inspirerad av Winther Jørgensen och Phillips argumenterar för att kombinera diskursteori och kritisk diskursanalys för att få en bättre ingång i en studie. Själva analysen kan se ut på många olika sätt men på ett sätt så att perspektiven inte står i konflikt med varandra. Generellt kan man säga att Faircloughs perspektiv är mer konkret och erbjuder fler praktiska verktyg gällande läsning och textanalys. Laclau och Mouffe tillhandahåller dock en rad

begrepp som kan vara meningsfulla i sig själva och också samspela på ett utvecklande sätt med Fairclough. Som exempel anger Jørgensen Phillips och Winther att diskursteorins begrepp flytande signifikant är användbart för att urskilja diskurser och diskursordningar. (Jørgensen Winther och Phillips 2000, s 131 ff).

3 Analys

3.1 Allmänna översättningskommentarer

Eftersom jag använt mig av material på originalspråk är det naturligt att det kan bli svårt för en icke spansktalande läsare att följa med i analysen. Jag har gjort översättningar av alla stycken jag tar upp till diskussion men inga fullständiga översättningar av materialet. En läsare av den här uppsatsen som inte behärskar spanska berövas möjligheten att kritiskt granska mina analyser utifrån källtexten och är istället utelämnad åt mina översättningar. Det finns genomgående en möjlighet att anse att något i översättningen kommit att få ändrad innebörd eller andra konnotationer jämfört med källtexten. Detta är en ständigt närvarande problematik i all översättning. För att hantera det har jag försökt vara så noggrann som möjligt i översättningsarbetet och låtit en yrkesverksam översättare granska översättningarna. Kring politiska termer som saknar direkt motsvarighet på svenska har jag valt att föra en separat diskussion.

3.1.1 Begreppen *seguridad* och *inseguridad* översättningskommentarer och diskussion

Begreppen *Seguridad* och *inseguridad* kan översättas med såväl trygghet och otrygghet som säkerhet och osäkerhet. Jag har därför ofta valt att skriva ut båda betydelsemöjligheterna i översättningen då översättningstextens syfte är att ingå i en diskursanalys och inte att fungera som självständigt textmaterial. Barry Buzan menar att säkerhet är ett teoretiskt underutvecklat och komplext men samtidigt politiskt kraftfullt begrepp. Vagheten i kombination med begreppets attraktionskraft gör att det kan ge legitimitet åt vitt skilda politiska program. Att begreppet är så underutvecklat kan enligt Buzan delvis förklaras med att det ligger starka politiska intressen i en vag definition. Att hänvisa till säkerhet kan vara ett sätt för beslutsfattare att slippa motivera politiska beslut på andra sätt (Buzan s 3-11). Genom att hänvisa till externa säkerhetshot kan man politiskt motivera t.ex. omfördelning av resurser till militären, politisk övervakning, protektionism m.m. Enligt Simon Dalby handlar den konventionella förståelsen av säkerhet om att skydda någon eller något från en extern fiende som måste mötas med våld eller hot om våld. En vanlig kritik mot säkerhetsbegreppet är att militära aspekter anses vara för centrala. Den feministiska kritiken har påpekat att ett militärt fokus ofta

leder till en utökad våldsproblematik och dessutom inte kan erbjuda lösningar när det gäller t.ex. strukturell ojämlikhet eller miljörelaterade problem. Simon Dalby efterlyser en förståelse av säkerhetsbegreppet som också kan innefatta ekonomisk otrygghet, social oro, mänskliga rättigheter och det civila samhällets autonomi. Han påpekar att det sätt på vilket säkerhet förstås får politiska och materiella konsekvenser, t.ex. omöjliggör en konventionell säkerhetsförståelse att ekonomiska resurser som avsätts till säkerhet kan användas till hälsovård, distribution av livsmedel, bostäder etc (Dalby 1997).

Språkkonsulten Sara Gunnerud diskuterar i sin bok *Språkets makt i politiken* hur trygghetsbegreppet behandlats i svensk politik. Hon menar att trygghet traditionellt förknippats med sociala skyddsnet och ekonomisk trygghet men att det från borgerligt håll gjorts försök att ”ladda om” begreppet med en snävare, personlig och fysisk förståelse. Med utgångspunkt i Georg Lakoffe delar hon upp politisk tänkande i en borgerlig och en progressiv tankemodell där säkerhetsbegreppet ofta definieras utifrån en borgerlig modell. I likhet med Dalby efterlyser hon en förändring i hur vi pratar om säkerhet och menar att ett exempel på hur värderingar från en progressiv modell kan infogas i tal om säkerhet vore att prata om klimatpolitik som ett säkerhetshot och inte i första hand som en ”miljöfråga” (Gunnerud, 2014 s 136 och 195).

3.1.2 Begreppet *seguridad ciudadana* översättningskommentarer och bakgrund

Det finns ingen direkt motsvarighet till termen *seguridad ciudadana* på svenska, på engelska talar man både om *citizen security* och *citizen safety*. Den spanska lagen översätts i nyhetsartiklar på engelska omväxlande *citizen security law* (se t.ex. Reuters 2013) och *citizen safety law* (se t.ex. El País 2014) I EU-texter översätts begreppet *seguridad ciudadana* ofta med *allmän säkerhet* eller *medborgarnas säkerhet* (sökning linguee.es). Termen består av två delar *seguridad* och *ciudadana* där *seguridad* kan översättas med både säkerhet och trygghet. *Ciudadana* betyder ungefär medborgerlig. Den lag som jag intresserat mig för benämns i källtexten ofta med förkortningen LOPSC (Ley Órganica del Proyecto de Seguridad Ciudadana). *Ley orgánica* kan översättas med *organisk lag* och är en form av lag som finns i den spanska rättsnormen.

Statsvetaren Marcelo Moriconi Bezerra har i sin forskning intresserat sig för medborgarsäkerhet/medborgartrygghet och identitet. Han menar att diskursen kring *seguridad ciudadana* ofta är alltför tekniskt centrerad där man i första hand diskuterar själva hanteringen av brottsliga handlingar och mer långtgående lösningar blir svåra att identifiera och diskutera. Bakomliggande problematik såsom ojämlikhet och drogmissbruk uppmärksammas först då de materialiseras i brottsliga handlingar. Våld kan då inte ses som konsekvens av samhällets

oförmåga att hantera sina inneboende motsättningar utan betraktas som det huvudsakliga problemet. Moriconi Bezerra menar att osäkerhet och otrygghet definieras i för snäva termer när man främst fokuserar på brott, våld och kriminalitet. Han exemplifierar med att påpeka att i Mexico City är trafikolyckor den vanligaste dödsorsaken men den rådande diskursen omöjliggör ett inkluderande av trafiksäkerhet som en medborgarsäkerhetsfråga. Diskursens tekniska fokus kan också leda till att man fokuserar på punktinsatser som ofta förvärrar problemen. Ett exempel är hur hot och våld mot bilägare blir allt vanligare då en alltmer avancerad utveckling av tekniska säkerhetslösningar gjort det svårare att genomföra bilstölder på ett sätt som inte inkluderar personvåld. Vidare kritiserar Moriconi Bezerra själva medborgarsäkerhetsbegreppet för att presupponera *medborgare* å ena sidan och *hot mot medborgare* å den andra. Brottslingen ställs mot medborgaren och görs till någon som står utanför samhället och medborgarskapet (Moriconi Bezerra 2011) Alonso m.fl. problematiserar också uppdelningen mellan ”medborgare i behov av skydd” och ”människor som utgör hot mot medborgarna” i relation till den spanska debatten. De pekar också på att vagheten i hur begrepp som medborgarsäkerhet, säkerhet och trygghet konstituerats i Partido Populars diskurs har möjliggjort att de placerats i motsatsställning till demokratiska fri- och rättigheter. De menar att den konservativa diskursen osynliggör att det är just otrygghet och osäkerhet som lett fram till de sociala protester som vuxit fram och som nu pekas ut som hinder för trygghet och säkerhet (Alonso m.fl. 2014).

3.2 Analys av textmaterialet med utgångspunkt i diskursteori

3.2.1 Hegemoni och objektivitet

Ett sätt att se på hegemoni i den diskursiva konflikten kring säkerhet/trygghet är att identifiera våld, brott och kriminalitet som nodalpunkter. I följande exempel argumenterar PSOE och *No somos delito* mot lagen med utgångspunkt i en sådan förståelse. PSOE gör en intertextuell koppling till enkätundersökningar och statistik som kan visa på att en sådan diskurs är allmänt vedertagen. Här befinner sig element som hälsa, sjukvård och arbetslöshet i det diskursiva fältet och kan inte ges betydelse åt *osäkerhet* och *otrygghet*:

De påståenden som legat till grund för lagen, talet om att medborgarna skulle vara i behov av ett ökat behov av säkerhet och av ett ökat behov av förebyggande av brott saknar verklig grund.. Det är inte sant att det finns en akut otrygghet eller att reformen syftar till att bekämpa brottslighet. Man åberopar säkerhet som ett högre värde och rättfärdigar på så sätt inskränkningar i grundläggande rättigheter. I själva verket tycks kriminaliteten i Spanien minska enligt aktuell statistik (...)Mot bakgrund av det här ser vi att regeringen söker skapa en falsk bild av osäkerheten i landet för att kunna rättfärdiga lagar som inskränker medborgerliga rättigheter...(No Somos Delito 2014a)

Medborgarnas otrygghet är inte ett centralt bekymmer för spanjorerna och frågan hamnar först på tolfte plats i enkätsvar efter frågor som rör hälsa, sjukvård, arbetslöshet, den ekonomiska situationen och korruption" (PSOE 2014).

Talet om otrygghet/osäkerhet avvisas här utifrån en säkerhets- eller trygghetsdiskurs centrerad kring begrepp som våld, brott och kriminalitet. Här befinner sig element som hälsa, sjukvård och arbetslöshet i det diskursiva fältet och kan inte ges betydelse åt *osäkerhet* och *otrygghet*. I andra textsycken utmanas hegemonin genom att talarna försöker fylla begreppen otrygghet och osäkerhet med ett annat innehåll, ibland just utifrån element som hälsa och sjukvård.

3.2.2 Begreppen *seguridad* och *inseguridad* som flytande signifikanter och konstruktioner av ekvivalenskedjor i texterna

Begreppen *trygghet/otrygghet* och *säkerhet/osäkerhet* kan ses som flytande signifikanter. I de opositionella texterna pågår det försök att konstruera alternativa ekvivalenskedjor runt begreppen. Nedanstående exempel är hämtat från *No somos delitos* manifest där ekvivalenskedjor konstrueras kring element som *hälsovård, utbildning, bostäder* och *arbete*.

Vi upplever trygghet när vi har tillgång till grundläggande rättigheter såsom bra bostäder, utbildning och hälsovård som är tillgänglig för alla, rimliga löner, tillgång till kultur, inget av detta blir vi garanterade. Istället fräntas vi dessa rättigheter. (No somos delito 2014b)

Här kopplar man begreppet *trygghet/säkerhet* till tillgång till bostäder, utbildning och andra välfärdsfaktorer istället för till brott och kriminalitet som var fallet i förra stycket. I inledningen till den socialistiska parlamentsgruppens motyttrande lyfter man fram en rad sociala problem som man menar att Partido Popular har orsakat och knyter dessa till begreppen *osäkerhet* och *otrygghet*. Det här är ett exempel på en ekvivalenskedja där *otrygghet* kopplas samman med försämringar av fackliga rättigheter, nedskärningar inom hälsovården etc. Det smått ironiska tilltalet i styckets slut innefattar en kritik av Partido Populars användning av trygghetsbegreppet.

Vi närmar oss slutet på det tredje året av en mandatperiod där regeringen har genomfört mycket: en arbetsmarknadsreform som har försämrat arbetarnas rättigheter, man har undergrävt förutsättningarna för en allmän sjukvård, man har sänkt nivån på studiebidrag, arbetslöshetsersättningar, socialbidrag och sjukpenning. ... Deras (Partido Populars) politik har medfört en kollektiv förlust av tillit och skapat en djup otrygghet i det spanska samhället. Och det skulle alltså vara detta som lagen handlar om: tillit och trygghet.

De exempel som diskuterats hittills visar att PSOE och No Somos Delito i samma texter använder olika betydelsemöjligheter av begreppen säkerhet och trygghet. Med utgångspunkt i den hegemoniska diskursen ifrågasätter man att säkerhet/trygghet skulle vara relevanta politiska problem men utifrån en diskurs med fokus på välfärd utgör otryggheten ett viktigt problemområde. Följande mening kan alltså bara förstås utifrån den diskurs som centreras kring våld och kriminalitet:

Det är inte sant att det finns en akut otrygghet/osäkerhet (No Somos Delito 2014a)

Partido Popular har ofta blivit anklagade i debatten för att formulera sig vagt (Pastor Alonso 2014, No Somos Delito 2014a, PSOE 2014). Ett sätt att beskriva en sådan vaghet utifrån Laclau och Mouffe är att se hur man skapar ekvivalenskedjor till begreppet *seguridad* med hjälp av en annan flytande signifikant nämligen termen frihet.

Genom medborgarsäkerhetslagen har vi lyckats uppnå en harmonisk balans mellan frihet och trygghet/säkerhet.

När det gäller själva lagtexten kan man också se hur ekvivalenskedjor konstrueras mellan element som *manifestationer* och *demonstrationer* och brottsliga gärningar som har med *droganvändning*, *drogförsäljning* och *vanvård av djur* att göra (Partido Popular 2014a). Dessa element varvas i punktlistor i lagen. Genom att knyta manifestationer och demonstrationer till den här typen av element kopplas de samman med kriminalitet och samhällsproblem

3.2.3 Nodalpunkter

Laclau och Mouffe talar om *nod* eller *herresignifikant* för att beskriva hur ett element antar en central strukturerande funktion inom en viss diskurs (Laclau och Mouffe 2002: 26). I stycket om hegemoni har jag identifierat begreppen våld, kriminalitet och brott som nodalpunkter i trygghets/säkerhetsdiskurser. Texterna talar också om trygghet/säkerhet utifrån ”grundläggande fri- och rättigheter” som kan identifieras som en annan nodalpunkt. Följande exempel är hämtat Podemos programtext:

Vi betraktar grundläggande fri- och rättigheter som fundamentet för säkerhet, rättvisa och demokrati. Vi vill se en omformulering av begreppet säkerhet/trygghet så att försvaret av de konstitutionella rättigheterna blir centralt. (Podemos 2014).

PSOE kritiserar Partido Popular med utgångspunkt i en liknande diskurs:

(...) genom en påstådd garanti om medborgarsäkerhet inskränker man möjligheterna och formerna för sociala protester, alltså begränsar grundläggande fri- och rättigheter som yttrandefriheten, mötes- och demonstrationsfriheten, organisationsfriheten och fackliga rättigheter vilket innebär att man istället för att använda säkerhetsapparaten som ett instrument för att skydda dessa gör det motsatta. (PSOE 2014)

I Partido Populars texter förhåller man sig också till en diskurs som centreras kring *grundläggande rättigheter*. För att de ska kunna argumentera utifrån en sådan diskurs behövs dock begreppen *våld/den våldsamme*. Dessa begrepp kan identifieras som ytterligare nodalpunkter eftersom de är nödvändiga för den specifika rättighetsdiskurs som Partido Popular använder. Här konstrueras ett motsatsförhållande mellan *våldsamma personer* och *manifestationer* (underförstått bestående av människor som inte är ”våldsamma”). Genom att skilja ut den våldsamme kan Partido Popular hävda att man skyddar grundläggande rättigheter – för *de icke våldsamma*. Medborgarsäkerheten förstådd som ett instrument för utövande av grundläggande fri- och rättigheter villkoras av ”icke våldsamhet”. Här är det intressant att notera att det inte ges någon närmare definition av våld eller våldsverkare i Partido Populars texter.

Medborgarsäkerheten är ett centralt instrument för utövandet av grundläggande fri- och rättigheter (Partido Popular 2014a)

Manifestationerna kommer att skyddas bättre från våldsamma personer och vandalism. (Partido Popular 2014c)

Genom medborgarsäkerhetslagen hamnar Spanien i framkant vad gäller skyddet av grundläggande fri och rättigheter(...)och det tjänar vi alla på, den enda som förlorar är våldsvärkaren . (Partido Popular 2014b)

3.3 Analys av textmaterialet med utgångspunkt i kritisk diskursanalys

3.3.1 Text

Fairclough är intresserad av hur grammatiken och språkets form kan dölja agentskap och därmed ansvar och maktrelationer. I mitt material kan man se att lagtexten som sådan genomgående formuleras med nominaliseringar där det saknas en uttalad agent och där subjekten ofta är opersonliga på ett sätt som liknar Faircloughs observationer gällande New Labours språk.

I Kapitel II regleras med större tydlighet dokumentationen (ID-kort och pass) och identifieringen av spanska medborgare (Partido Popular 2014a)

Här står *Kapitel II* som opersonligt subjekt i källtexten. *Dokumentationen* och *identifieringen* är nominaliseringar av verben *dokumentera* och *identifiera*. Texten berättar inte vem det är som dokumenterar eller står för identifieringen av medborgarna. Själva lagen står ofta som subjekt i Partido Populars texter, både i själva lagförslaget och i deras uttalanden:

Den medborgarsäkerhetslag som trädde i kraft 1992 var viktig för regleringen av myndigheternas befogenheter gällande skyddet av medborgarsäkerheten. (Partido Popular 2014a)

Genom medborgarsäkerhetslagen ges mer utrymme åt friheten och våldsverkaren isoleras (Partido Popular 2014b)

Även i Podemos partiprogram används nominaliseringar genomgående då texten är uppbyggd som en punktlista med politiska krav och förslag som presenteras efter varandra:

Omformulering av säkerhetsbegreppet med hänvisning till respekt för konstitutionella rättigheter (Podmeos 2014)

Fairclough diskuterar hur bestämd form kan användas för att vissa antaganden ska underförstås i texten. I följande exempel förutsätts att det finns en konflikt mellan frihet och säkerhet/trygghet som alla erkänner och förstår. Genom att använda bestämd form görs en sådan konflikt underförstådd. Genom orden *välavvägd*

och *balans*, jämvikt som har positiva konnotationer skapas en bild av att ett problem har kommit att lösas.

Genom denna lag uppnås en välavvägd balans av den eviga spänningen mellan frihet å ena sidan och trygghet å den andra. (Partido Popular 2014c)

I följande exempel står *den tekniska utvecklingen* och *uppkomsten av nya antisociala protestformer* i bestämd form. Det här stycket står under rubriken *Bakgrund till behovet av en ny lag och syften*. Som bakomliggande anledning till att arbeta fram en ny lag anges alltså *den tekniska utvecklingen* till vilken man knyter *antisociala protestformer* och behovet av ett adekvat bemötande. Det preciseras varken vilka tekniska förändringar man syftar på, vad antisociala beteendemönster innebär eller hur dessa är kopplade till varandra men de fogas samman med *bemöta på ett adekvat sätt*. Det adekvata bemötandet är underförstått lagen om medborgarsäkerhet.

Sedan den förra medborgarsäkerhetslagen trädde i kraft 1992 har vårt samhälle genomgått stora förändringar särskilt inom det informationsteknologiska området. Förutom alla positiva aspekter av den nya teknologin har den också inneburit antisociala beteendemönster som vi måste bemöta på ett adekvat sätt. (Partido Popular 2014a)

Fairclough intresserar sig vidare för identitetskonstruktioner i texter. I gruppen *no somos delitos* texter använder ”vi”-konstruktioner för att skapa en bred sammanhållning:

Vi är grannar. Vi är medborgare som drömmer om ett mer solidariskt, empatiskt, medvetet, aktivt och starkare samhälle. Vi är en grupp människor som har förenats i motstånd mot reformerna av brottsbalken, medborgarsäkerhetslagen och lagen om privat säkerhet (No Somos Delito 2014a)

I Partido Populars texter sätts ”vi” i motsats till ”den våldsamme”.

Genom medborgarsäkerhetslagen hamnar Spanien i framkant vad gäller skyddet av allmänna friheter – och detta tjänar vi alla på: den enda som förlorar är våldsverkaren (Partido Popular 2014b)

No somos delito vill skapa en känsla av att medborgarsäkerhetslagen berör många. ”Vi”-konstruktionen blir i deras diskurs närmast en motsats mot den uppdelning i ”vi” och ”de” som Partido Popular skapar när man skiljer ut ”den våldsamme”. No somos delito lyfter genom vi-konstruktionen in sig själva i den grupp som Partido Popular vill kalla ”de”:

Enligt den nya brottsbalken kan vi störa den allmänna ordningen hemma i soffan och bli bestraffade för det (No Somos Delito 2014b)

Här tycks vem som helst kunna ingå i det ”vi” som berörs av lagen. Det är ett inkluderande ”vi” som inte innehåller uppdelningar på det sätt som är fallet i Partido Populars texter. Snarare tycks texten söka skapa en bredd i sin ”vi”-konstruktion. Genom att peka på identitet utifrån boende (grannar), medborgarskap (medborgare med drömmar) skapar man ett ”vi” som det är lätt att identifiera sig med. Själva namnet *No somos delito* innehåller också en konstruktion av kollektiv identitet. Samma sak gäller för partiet *Podemos*.

Modalitet beskriver med vilken grad av säkerhet/tyngd som ett visst uttalande görs. Den polemiska diskursen är fylld av uttalanden där talarna uttrycker sig med säkerhet och tyngd i frågor som skulle kunna ses som komplexa och med osäkra utfall. Följande exempel är hämtat från ett uttalande från Partido Popular. Här förutsätts att det finns en allmän och oomstridd förståelse av vad som menas med ”villkoren i dagens samhälle” och ”de krav som människor ställer”. Meningen är konstruerad så att de positiva effekterna (den upprättade balansen) säkerställs trots att begreppen i sig har flera betydelsemöjligheter (villkoren, krav, balans, frihet, trygghet):

Genom våra ändringar anpassar vi lagen till villkoren i dagens samhälle och de krav som människor ställer så att det upprättas en balans mellan frihet och trygghet (Partido Popular 2014b)

No somos delitos text *De nya reformerna påverkar oss alla* är uppdelade i underrubriker med hög modalitet i polemik med lagförslaget.

Det stämmer inte att det skulle finnas en akut otrygghet eller att reformen skulle syfta till att minska brottsligheten (..) Det stämmer inte att reformen skulle syfta till att stoppa korruptionen (No Somos Delito 2014 a)

3.3.2 Metaforer

Ett vanligt sätt att beskriva medborgarsäkerhetslagen bland kritiker är att benämna den *La ley mordaza* (*munkavlelagen*) och på bilder från manifestationer syns ofta människor iklädda munkavel. Munkavlemetaforen plockar upp en central del av kritiken mot lagen: att den begränsar yttrandefriheten. Det här är ett exempel på hur samma referent (medborgarsäkerhetslagen) beskrivs på skilda sätt av de olika deltagarna i diskussionen. När det gäller rumsliga metaforer kan man se att lagens motståndare försöker skapa en bild av krympande utrymme medan Partido Popular talar om växande utrymmen. Jag har försökt bibehålla den karaktäristikan hos metaforerna i översättningen. I följande exempel byggs meningarna av ord och uttryck som är kopplade till rumslighet såsom *skapa plats*, *begränsa*, *utrymme*, *inskränka* och *isolera*. Genom att använda ”isolera” skapas en

bild av att det går att skilja ut något från ett större sammanhang som då befrias från ett problem.

Genom lagen skapas det mer plats för frihet medan våldsverkarens utrymme begränsas. (..) Genom medborgarsäkerhetslagen ges mer utrymme åt friheten och våldsverkaren isoleras (Partido Popular 2014b)

Säkerhet/trygghet åberopas som ett högre värde genom vilket man berättigar inskränkningar av grundläggande rättigheter. (PSOE 2014)

Högre värden är här också en rumslig beskrivning som skapar en bild av att ”trygghet/säkerhet” ges en ovanstående position jämfört med ”grundläggande rättigheter”. *Inskränkningar* (I originaltexten används *restringirse* som betyder *begränsa, strama åt, inskränka*) är ett ordval som har negativa konnotationer. *Grundläggande* ger en bild av fast mark eller en husgrund. Ordvalen skapar en bild av att lagpaketet får stora negativa konsekvenser.

No somos delitos välfärdsorienterade förståelse av *seguridad* kan sägas skapas via den rumsliga beskrivningen *ha tillgång till*:

Vi upplever trygghet när vi har tillgång till grundläggande rättigheter såsom bra bostäder, utbildning och hälsovård. (No Somos Delito 2014b)

Vidare finns flera exempel på hur motståndarna till lagen använder rumsliga metaforer för att beskriva förändringar och förflyttningar medan Partido Popular försöker skapa bilder av stabilitet och icke-förflyttning.

Partido Popular står kvar där vi alltid har stått, våra principer och värderingar ligger fast och vi värnar särskilt om värdet av frihet (Partido Popular 2014c)

Genom reformen kommer vi att få en djupgående förändring av det nuvarande straffsystemet (No somos delito 2014a)

Motståndarnas texter talar om lagen som ett hot, t.ex. talar No somos delito om att lagen ”skadar” demokratiska rättigheter medan Partido popular använder sig av metaforer som syftar till att skapa en bild av att rädda någon eller något från en fara eller ett hot. Formuleringen nedan förutsätter ett skyddsbehov och antyder att det tidigare funnits problem med våldsverkare och vandalism.

Demonstrationerna (...) kommer att vara bättre beskyddade från våldsverkare och vandalism (Partido Popular 2014)

3.1 Diskursiv praktik

3.1.1 Intertextualitet och interdiskursivitet i debatten om medborgarsäkerhet

Relationerna mellan olika texter är av centralt intresse hos Fairclough för att spåra social förändring. Låg interdiskursivitet kopplas till kontinuitet medan hög interdiskursivitet kopplas till förändring (Winther Jørgensen och Phillips 2002:82). Ett sätt att se på försöken att fylla begreppet *seguridad* med nytt innehåll är att se till de interdiskursiva kopplingarna mellan de texter jag tittat på och andra diskurser. I *No somos delitos* text skulle man då kunna se en interdiskursiv koppling till välfärdsdiskurser där begreppet *seguridad* sammankopplas med begrepp som är vanliga där:

Vi upplever trygghet när vi har tillgång till grundläggande rättigheter såsom bra bostäder, utbildning och hälsovård som är tillgänglig för alla, rimliga löner, tillgång till kultur, inget av detta blir vi garanterade, istället fräntas vi dessa rättigheter (No Somos Delito 2014b)

Det finns en interdiskursiv koppling mellan debatten om medborgarsäkerhet och Podemos partiprogram med ett öppet krav på omformulering av begreppet *seguridad* där partiet menar att förståelsen bör centreras kring grundläggande fri- och rättigheter. Det kan tolkas som att kritiken mot lagen fått fäste i försök att skissera en ny förståelse av säkerhetsbegreppet:

Vi betraktar grundläggande fri- och rättigheter som fundamentet för säkerhet, rättvisa och demokrati. Vi vill se en omformulering av begreppet säkerhet/trygghet så att försvaret av de konstitutionella rättigheterna blir centralt. Vi vill se ett slut på antiterrorpolitiken och på medborgarsäkerhetspolitiken som underminerar yttrandefriheten, mötesfriheten och demonstrationsfriheten liksom den rättssäkerhet som alla bör åtnjuta (Podemos 2014).

En liknande interdiskursiv koppling till kritiken finns i utformningen av lagen. I utkastets tredje kapitel nämns inget om skydd av fri- och rättigheter men i den färdiga lagen har man gjort följande tillägg:

Myndigheterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att utövandet av mötes- och demonstrationsfrihet ska garanteras (Partido Popular 2014a)

Exempel på manifest intertextualitet är då deltagarna i debatten hänvisar till varandras texter, exempelvis citerar lagtexten eller hänvisar till statistiska undersökningar.

Om vi ser till den officiella statistiken från de senaste åren pekar allt mot en minskning av antalet brott (PSOE 2014)

Det är intressant att notera att Partido Popular inte gör några intertextuella kopplingar till undersökningar eller rapporter om våld i samband med sociala protester. Ytterligare ett exempel på manifest intertextualitet är då PSOE hänvisar till en artikel i the Guardian

Det här är ingen överdrift från den socialistiska parlamentsgruppens sida utan något som Richard Seymour nyligen uttryckte i The Guardian: "i krocken mellan nyliberal åtstramning och demokrati" har det "uppstått en styrbarhetskris för makthavarna där utvecklingen mot en mer auktoritär riktning för staten är en del av ett mönster där demokratin bibehålls men med ett minimum av demokratisk legitimitet. Det är vad antiprotestlagarna handlar om". Seymour kallar lagändringen "en attack mot demokratin" eftersom "det inte bara handlar om att minska antalet protester utan också om att tygla de som faktiskt äger rum."

I följande exempel kritiserar PSOE lagen med utgångspunkt i den spanska konstitutionen. Man menar att Partido Popular gjort en medveten sammanblandning av olika nivåer av konstitutionella rättigheter för att kunna legitimera lagen utifrån argument om ordning och lugn:

I projektet skiljer man inte ut medborgarsäkerhetsbegreppet från andra delar av konstitutionen såsom allmän ordning och allmän säkerhet. Den här sammanblandningen görs avsiktligt för att berättiga att ordningsmakten ständigt involveras i upprätthållandet av en bestämd social ordning. Detta blir tydligt då man i det första stycket som syftar på lagen anger medborgarnas rätt till en lugn tillvaro utan störningsmoment även då detta inte är en grundläggande rättighet enligt konstitutionen. I den konstitutionella rättstillämpningen kopplar man samman detta med allmän ordning som inte är detsamma som medborgarsäkerhet.

Ett sätt att översätta PSOE:s kritik i diskursanalytiska termer är att säga att de menar att det har skett en diskursiv förändring i synen på begrepp som ordning och trygghet/säkerhet. För att tala med Laclau och Mouffe skulle vi kunna hävda att ordning och lugn via denna intertextuella eller interdiskursiva process fått nya positioner som nodalpunkter. Att placera medborgarnas rätt till ordning på samma nivå eller över rätten till demonstrations- eller mötesfrihet gör att förutsättningarna förändras. Centralt i diskursanalyser är att diskurser skapar gränser för vad som är sant och falskt och vilka handlingar som blir möjliga, relevanta och otänkbara (Winther Jørgensen och Phillips: 138). Här kan man alltså säga att bestraffning av störandet av ordning blir relevant genom en interdiskursiv

förändring där rätten till ordning och lugn uppvärderas via att element inom lagar och konstitutionen flyttas om och ändrar plats.

3.2 Social praktik

I Faircloughs tredje och mest abstrakta analysnivå ses språk som social praktik. Jag har valt att tolka den här ingången till diskursanalys genom att fokusera på två aspekter av ett större sammanhang i vilken debatten om medborgarsäkerheten äger rum. Dels diskuterar jag den politiska kontexten i Spanien och dels teorier som söker se det politiska intresset för säkerhet och trygghet i relation till ekonomisk politik och globala ekonomiska förhållanden.

3.2.1 Politisk kontext

En vanlig utgångspunkt är att se den ekonomiska krisen också som en demokratisk kris. (Mateos Peñades 2013, Martí I Puig 2011). Mateos och Peñades menar att Partido Populars åtstramningspolitik varit den strängaste i den spanska demokratins historia och kommit att äventyra välfärdstatens fortlevnad. Åtgärderna i form av bl.a. försämrade anställningstrygghet, sänkta arbetslöshetsersättningar, nedskärningar inom utbildningssystemet m.m. har inte svarat mot Partido Populars manifest innan valet och har inte heller föranletts av offentlig debatt. Istället handlar det om anpassningar efter påtryckningar från EU och sätts i relation till eurokrisen. (Mateos Peñades 2013). Även den tidigare socialdemokratiska regeringen anpassade sin politik till EU:s åtstramningskrav med frysta pensioner och sänkta löner för offentliganställda som följd (Elmbrandt 2012, s 128). Statistik från 2014 visar på arbetslöshetssiffror på 24,4% och en ungdomsarbetslöshet på 53,7% (Datosmacro 2014, Instituto Nacional de Estadística 2014). Mellan 2008 och 2012 sjönk inkomsterna i spanska hushåll med 2600 euro per person, www.oecd.org). Under samma period genomfördes en kvarts miljon vräkningar av familjer som inte klarat av att betala sina bolån (Svenska Dagbladet 2013).

Som svar på de sociala och ekonomiska problemen i Spanien och som reaktioner mot krispolitiken har en rad nya politiska rörelser vuxit fram. Ett exempel är 15-M-rörelsen eller los indignados som fått uppmärksamhet för sina storskaliga torgmöten och sitt praktiska arbete där man i nätverksuppbyggda sammanslutningar arbetar med att bl.a. hjälpa vräkta familjer, organisera kooperativa matlag bistå papperslösa m.m. (Elmbrandt 2012. 165 och 171) (The Guardian 2014). Många kritiker av lagpaketet menar att det är just dessa proteströrelser som lagarna om medborgarsäkerhet är inriktade på och att lagarna är ett sätt att kriminalisera politiska protester (se t.ex. Pastor Alonso m.fl. 2014). Andra menar att det är felaktigt att tala om en sådan förtroendekris och att man

istället kan se att civilsamhället i Spanien aktiverats på ett starkt sätt som en följd av krisen. För många människor och grupper har politik och nya former av politiskt engagemang blivit en viktig del av det vardagliga livet. (Feenstra Keane 2014).

Ett exempel på hur man med hänvisning till den politiska kontexten kan läsa lagtexten är att se förbud mot att ”förhindra en myndighet, offentliganställd eller representanter från ett statligt företag att genomföra sitt uppdrag” i ljuset av att en protestform som används av bl.a. 15M för att försöka förhindra verkställandet av vräkningar. Statssekreteraren för nationella säkerhetsfrågor Francisco Martinez har i intervjuer sagt att lagen är avsedd att omöjliggöra att man förhindrar vräkningar men att det kommer att vara möjligt att protestera med fredliga medel (Infolibre 2013, Europapress 2013).

3.2.2 Kriminalisering av fattigdom och statens förändrade roll

Richard Seymour ser i den artikel som PSOE refererar till i sitt uttalande de spanska protestlagarna som en del av en global trend mot mer auktoritär lagstiftning i länder med lång demokratisk tradition (The Guardian 2013). Wacquant menar att detta manifesterar sig dels i att fängelsepopulationen i bl.a. USA kommit att öka, dels i skärpt lagstiftning generellt. Han menar att ett hårdare straffrättstänkande har sin bakgrund i USA men tar sig olika uttryck på olika platser i världen. I Spanien har det parallellt med ökad avreglering av arbetsmarknaden och nyliberala ekonomiska reformer skett en ökad grad av fängelsedomar. Talet om ”brottslighet bland ungdomar”, ”våldet i städerna”, och ”oroligheter i känsliga stadsdelar” måste här förstås som uttryck för en moralpanik där de bakomliggande orsakerna finns i statens förändrade roll. Wacquant ser en utveckling där staten parallellt med att dra sig tillbaka från den ekonomiska arenan och minska sina sociala åtaganden skärper strafflagstiftningen. Säkerhet förordas då i strikt fysiska termer snarare än i termer av välfärd (Wacquant 2004, s 11ff, Wacquant, 2011). Kriminaliseringen av fattigdom blir då ett sätt för samhället att hantera oroligheter som uppstår till följd av ekonomisk otrygghet och nedskärningar och också ett sätt att disciplinera de prekariserade delarna av den postindustriella arbetarklassen. Syftet med politiska program som fokuserar på ”lag och ordning”, skapar större befogenheter för polisen och utökar rättsväsendets roll kan då sägas vara att återupprätta statens auktoritet samt att lösa den legitimitetskris som uppstår när staten drar sig tillbaka från uppdraget som garant för ekonomiskt och socialt skydd visavi befolkningen (Wacquant 2010). Ett proaktivt straffsystem tillsammans med varianter av kontrollsystem inom arbetslivet och socialtjänsten exemplifierar enligt Wacquant att fokus på ”individens skyldigheter” är några av de mest framträdande karaktäristikan i det nyliberala samhället.

En rad teoretiker talar om ett skifte i moderniteten där en viss förutsägbarhet och stabilitet tidigare präglade samhället men där nu utmärkande drag är avregleringar av arbetsmarknaden, privatiseringar, fackföreningars försvagade

ställningar och en allmän förlust av tilltro till solidaritet och gemenskap (Ruíz García 2012). Guy Standing menar att prekariatet uppstått ur de nyliberala krav på flexibilitet på arbetsmarknaden som fått stort politiskt genomslag sedan slutet på sjuttioalet. Den flexibilitet på arbetsmarknaden som förordades av nyliberala ekonomiska teoretiker förespråkade bestod i att montera ned de anställdas trygghet. Ekonomiska nedgångar kom att förklaras med att bristande flexibilitet och otillräckliga reformer på arbetsmarknaden. I takt med att denna politik fick genomslag har antalet människor i otrygga anställningar ökat och allt större delar av arbetskraften tillhör prekariatet (Standing 2013 s. 9ff). Den spanske statsvetaren och sociologen Ignacio Sotelo diskuterar den här utvecklingen i ljuset av det brott i kapitalismen som epok som karaktäriseras av finanskapitalets alltmer framträdande roll där behovet av arbetskraft minskar. I Spanien har det här manifesterat sig i höga arbetslöshetssiffror. Sotelo menar att den politiska klassen såväl som det politiska systemet i en sådan situation förlorar sin legitimitet (Nneudecker 2014).

Zygmunt Baumans utgångspunkt ligger i linje med resonemangen om statens legitimitetskris. När en extraterritoriell ekonomisk makt förstärks på bekostnad av regeringar samtidigt som staten fortsätter vara ansvarig för upprätthållandet av lag och ordning så sker en utveckling från socialstaten mot en personlig säkerhetsstat. Politiskt fokuserar man på en materiell, kroppslig aspekt på trygghet och tyngdpunkten flyttas från faror som rör den sociala säkerheten till den personliga säkerheten (Bauman 2007, s 10). Regeringar kan då vinna legitimitet genom att förklara krig mot brottsligheten och människor som stör den allmänna ordningen. Det ligger i den globala ekonomiska elitens intresse allt att omvandla frågor som härrör ur en global social otrygghet till lokala säkerhetsproblem. Bauman skiljer på tre olika sorters rädslor. Dels finns en rädsla som gäller hot mot den egna kroppen och ägodelarna, dels en rädsla som rör beständigheten och tillförlitligheten i den sociala ordningen, exempelvis gällande skydd vid sjukdom och ålderdom, inkomst och anställning. Den tredje sortens faror rör den egna ställningen i världen och den egna identiteten, social degradering och exkludering. Bauman menar att statens själva *raison d'être* ligger i att skydda medborgarna från hot mot deras existens men kommit att bli oförmögen att hantera rädslor av den andra och tredje typen (ibid, s 154 ff). De här teorierna kan hjälpa till att skapa en förståelse för varför det är just via begrepp som säkerhet och trygghet som Partido Popular argumenterar för lagen. De kan också ge en förklaring till varför lagen tar sin utgångspunkt i säkerhet och trygghet trots att det inte tycks föreligga ökade hot mot säkerheten förstådd utifrån en diskurs centrerad kring kriminalitet.

3.3 En integrerad analys

Winther Jørgensen och Phillips menar att skilda diskursanalytiska perspektiv kan integreras för att stärka varandra. De tar upp exemplet med att begreppet flytande signifikant är användbart för att identifiera diskurser och diskursordningar såsom Fairclough talar om dem. Jag tycker även att begreppen *nodalpunkt* och *ekvivalenskedja* är viktiga för att göra detta. Jag har sett på säkerhet och trygghet som flytande signifikanter och via begreppen *nodalpunkt* och *ekvivalenskedja* identifierat tre skilda konkurrerande diskurser. En med *grundläggande fri- och rättigheter* som nodalpunkt, en med *våld, brott och kriminalitet* som nodalpunkter och en där ekvivalenskedjor knyts mellan begreppen säkerhet och trygghet och begrepp som kan sägas härröra ur en välfärdsdiskurs: *tillgång till bostäder, hälsovård, löner etc.* Inget av begreppen spelar för sig själv så centrering roll att jag vill tala om nodalpunkter utan ser ekvivalenskedjebegreppet som mer relevant. Den diskursordning där dessa diskurser konkurrerar kan beskrivas som ”säkerhet/trygghetsdiskursen i samtida spansk politisk debatt”.

Ett annat möjligt sätt att se på formeringen av diskursen är genom Faircloughs begrepp interdiskursivitet där man kan se det som att en välfärdsdiskurs blandats med trygghet/säkerhetsdiskursen. Faircloughs begrepp interdiskursivitet kan då förklara *hur* nya ekvivalenskedjor kan konstrueras och hegemonin utmanas. Jag har identifierat den diskurs vars nodalpunkter är *brott, kriminalitet* och *våld* som hegemonisk. Detta kan också göras via intertextualitet eftersom det är så den förstås av andra texter t.ex. statistiska undersökningar som det refereras till av bl.a. PSOE i mitt textmaterial. Det går också att göra via social kontext då exempelvis *säkerhetspolitik* eller *säkerhetsstyrkor* inte kan sägas vara kopplade till t.ex. välfärdsfrågor eller stärkande av civilsamhällen vilket problematiseras hos bl.a. Simon Dalby.

I de oppositionella texterna vill man å ena sidan använda begreppen säkerhet/trygghet för att diskutera sociala frågor som inte ingår i den traditionella/hegemoniska/objektiva förståelsen av begreppet och å andra sidan vill man avvisa medborgarsäkerhetslagen med hänvisning till den traditionella förståelsen av begreppet säkerhet. Fairclough menar att den diskursiva praktiken både återskapar och förändrar vilket kan exemplifieras av den här dubbla inställningen. Partido Popular har anklagats för att via vaga begrepp argumentera för medborgarsäkerhetslagen. Teoretiskt kan man beskriva en sådan vaghet genom att se hur flytande signifikanter knyts till andra flytande signifikanter. Genom att se till användning av bestämd form och metaforer på Faircloughs textnivå kan man också se hur en flytande signifikant ges innehåll utan att knyts till andra konkreta begrepp.

En tolkning av materialet, om man ser till de intertextuella kopplingarna mellan debatten och kraven på omformuleringar av begrepp som säkerhet och trygghet, skulle kunna vara att lagförslaget och kritiken mot det har blottlagt mångtydigheten i begreppen och vitaliserat en konflikt kring dess innehåll.

4 Slutsatser

Jag har med hjälp av ett integrerat diskursanalytiskt perspektiv identifierat tre konkurrerande trygghets/- säkerhetsdiskurser i materialet. En med fokus på grundläggande fri- och rättigheter, en med fokus på välfärd och en med fokus på brott, våld och kriminalitet. Genom begreppet interdiskursivitet har jag visat hur den diskursen med fokus på demokratiska rättigheter har stärkts i medborgarsäkerhetsdebatten. Det syns i lagtexten och i Podemos program där man eftersträvar en omformulering av säkerhetsbegreppet med fokus på skydd av demokratiska rättigheter.

I de texter som argumenterar mot Partido Popular finns alla de tre diskurserna resenterade. Partido Popular förhåller sig till den första och den sista men relaterar inte till välfärdsdiskursen. Den diskurs som centreras kring våld, kriminalitet och brott kan sägas ha en hegemonisk position. Hegemoni förstås av hos både Fairclough och Laclau & Mouffe som en aldrig helt fullbordad process där konsensus är en gradfråga. Hegemonibegreppet kan förklara hur motståndarna förhåller sig till välfärdsfrågor både som något som *inte* har med begreppet *seguridad* att göra och som något som utgör grunden för upplevelser av just trygghet och säkerhet. Diskursiv förändring sker då diskursiva element artikuleras på nya sätt. Eventuellt går det att se ansatserna hos de oppositionella texterna att omformulera begreppet *seguridad* som en form av mothegemonisk praktik som kan leda till diskursiv förändring. Jag är dock osäker på i vilken utsträckning vi kan tala om ”nya sätt” i de här texterna. Att tala om trygghet i relation till t.ex. ekonomisk trygghet är inget nytt i sig utan som Sara Gunnerud påpekat en del av en progressiv tankemodell. Ett förslag till fortsatta studier är att analysera om rättighets- och välfärdsdiskurserna får en ökad betydelse i kampen om begreppen säkerhet/trygghet, t ex hos Podemos som öppet kräver en omformulering. Fortsatta studier skulle också kunna bestå i att undersöka effekterna av en förändrad brottsdiskurs. Genom att kriminalisera handlingar skapar Partido Popular fler brott och det kan ses som en förändring och ett förstärkande av brottsdiskursen som sådan. Interdiskursivitetsbegreppet kan förklara hur förändringen äger rum genom att element som *manifestation* och *social protest* ges nytt innehåll då de lyfts in i en brottsdiskurs. Genom samhällsvetenskapliga teorier kan man se stärkandet av en sådan diskurs som en del av en mer övergripande politisk utveckling där mer auktoritär politik ger legitimitet åt staten och kan disciplinera en prekariserad arbetskraft. Enligt Buzan kan attraktionen och vagheten i säkerhetsbegreppet innebära att beslutsfattare genom att hänvisa till säkerhet inte behöver motivera sina beslut på andra sätt. Det är intressant i relation till medborgarsäkerhetslagen där många kritiker pekat på just vaga definitioner av säkerhet/trygghet. Den här studien har visat hur en sådan vaghet kan diskuteras teoretiskt. Partido Populars texter innehåller inga manifesta

intertextuella kopplingar till utredningar eller statistik som kan legitimera nödvändigheten av lagen utifrån en diskurs om brott, kriminalitet och våld. Istället knyter Partido Popular att an till en diskurs som *handlar om försvar av medborgarnas grundläggande fri- och rättigheter* och där blir *den våldsamme* central. Bl.a. Moriconi Bezerra har problematiserat medborgarsäkerhetsbegreppet utifrån att det förutsätter en distinktion mellan medborgare å ena sidan och hot mot medborgare å den andra. Min analys pekar ut hur begreppen *våld/den våldsamme* används för att göra en sådan uppdelning. Urskiljandet av *den våldsamme* från gruppen *medborgare vars rättigheter det är viktigt att skydda* kan också ses i relation till Dalbys resonemang om vikten av en extern fiende i en konventionell förståelse av säkerhet. I Partido Populars diskurs skapas en intern fiende som blir central och för legitimerandet av lagen och möjliggör för Partido Popular att förhålla sig till en diskurs som fokuserar på demokratiska rättigheter.

5 Referenser

- Abogacia 2014. "Reflecciones criticas sobre el anteproyecto de ley organica de seguridad ciudadana" Publicerad: 2014-03-27 [Elektronisk] Tillgänglig: <http://www.abogacia.es/2014/03/27/reflexiones-criticas-sobre-el-anteproyecto-de-ley-organica-de-seguridad-ciudadana/>. Hämtdatum 14-09-22.
- Amnesty (2014) *Spain: the right to protest under threat* [elektronisk] tillgänglig: https://www.amnesty.org.uk/sites/default/files/spain_-the_right_to_protest_under_threat_0.pdf. Hämtdatum 2014-10-03.
- Angel Ruiz García, Miguel, 2012, "Industria del miedo: estética y política de seguridad democrática en la sociedad de consumidores" *Analecta política*, vol 2. nr 3, s 99-125.
- Bauman, Zygmunt, 2007. *Flytande rädsla*. Göteborg: Daidalos
- Bauman, Zygmunt, 1999. *På spaning efter det politiska*. Göteborg: Daidalos
- Bergström, Göran & Boréus, Kristina (red.), 2005. *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. 2, [omarb.] uppl. Lund: Studentlitteratur
- Blogs El País (2015) "Barometro electoral" Publicerad: 2015-03-09 [elektronisk] tillgänglig: <http://blogs.elpais.com/metroscopia/2015/03/barometro-electoral-marzo-2015.html>. Hämtdatum: 2015-03-15
- Buzan, Barry, 1991. *People, states, and fear: an agenda for international security studies in the post-cold war era*. 2. ed. Boulder, Colo.: Rienner
- Dalby, Simon 1997 "Contesting an Essential Concept: Reading the Dilemmas in Contemporary Security Discourse" i Keith Krause & Michael C Williams (red). *Critical security studies soncepts and cases*. London: UCL Press
- Datosmacro (2014) [elektronisk] tillgänglig: www.datosmacro.com. Hämtdatum: 2014-09-15
- Elmbrandt, Björn, 2012 *Det skulle bli så bra -euron och hotet mot demokratin*. Stockholm: Atlas
- El Diario, (2014). "El CGPJ ve inconstitucionales varios puntos de la ley de seguridad ciudadana" Tidningsartikel 2014-03-24 [Elektronisk] Tillgänglig: http://www.eldiario.es/politica/CGPJ-inconstitucionales-varios-seguridad-ciudadana_0_242176619.html. Hämtdatum: 2014-10-02
- El País, (2014). "Ruling party rams controversial security legislation through Congress" Nyhetsartikel 2014-12-11 [Elektronisk] Tillgänglig: http://elpais.com/elpais/2014/12/12/inenglish/1418379884_767333.html Hämtdatum: 2015-03-15.
- El Plural (2014) "Ni de derechas, ni de izquierdas": una proclama de Pablo Iglesias que trae incómodos ecos" Nyhetsartikel 2014-10-21 [elektronisk] Tillgänglig:

- <http://www.elplural.com/2014/10/21/la-proclama-de-pablo-iglesias-no-ser-de-derechas-ni-de-izquierdas-tiene-antecedentes-muy-variados/>
- Hämtdatum: 2015-03-25
- ETC (2015) ”Podemos – från webbsida till Spaniens största parti” Nyhetsartikel 2015-02-04 [elektronisk] Tillgänglig: <http://www.etc.se/utrikes/podemos-fran-webbsida-till-spaniens-storsta-parti>
- Hämtdatum: 2015-03-25
- Europapress, (2013). ”Exhibir banderas preconstitucionales se penalizará si incita la violencia” Nyhetsartikel 2013-12-02 [Elektronisk] Hämtdatum: 2015-03-20. Tillgänglig: www.europapress.es/nacional/noticia-exhibir-banderas-preconstitucionales-penalizara-si-incita-violencia-20131202102732.html.
- Feenstra, Ramón & Keane, John. 2014, "Politics in Spain: A Case of Monitory Democracy", *VOLUNTAS: International Journal of Voluntary and Nonprofit Organizations*, vol. 25, nr 5.
- Fairclough, Norman. 1992 ”Intertextuality in Critical Discourse Analysis” *Linguistics and education*, nr 4, s. 269-293
- Fairclough, Norman, 2000. *New Labour, new language?* Routledge, New York.
- Fairclough, Norman, 2003. *Analyzing discourse: textual analysis for social research*. Routledge, London.
- Fairclough, Norman, 2013. ”Special feature –critical discourse analysis and critical policy studies” *Critical Policy Studies* vol. 7, Nr 2 s. 177-197
- Fairclough, Norman och Fairclough, 2011 Isabela ”Practical reasoning in political discourse: The UK governments response to the economic crisis in the 2008 Pre-Budget Report” *Discourse and Society* vol.22 s. 243-268.
- García Ruíz, García Miguel Angel. 2012 ”Industria del miedo: estética y política de seguridad democrática en la sociedad de consumidores” *Analecta política* vol 2.
- The Guardian (2011) ”How Spain's 15-M movement is redefining politics” Nyhetsartikel. 2011-10-15 [Elektronisk] Åtkomst: <http://www.theguardian.com/commentisfree/2011/oct/15/spain-15-m-movement-activism>. Hämtdatum: 2014-12-10
- Gunnerud, Sara, 2014. *Ordens makt i politiken*. Stockholm: Katalys
- Instituto Nacional de Estadística (2014) [elektronisk] tillgänglig: www.ine.es
- Hämtdatum: 2014-09-20
- Infolibre (2013). ”Impedir desahucios estará penalizado con futura ley seguridad ciudadana”. Nyhetsartikel 2013-12-02. [Elektronisk] Tillgänglig: http://www.infolibre.es/noticias/politica/2013/12/02/impedir_desahucios_estar_penalizado_con_futura_ley_seguridad_ciudadana_10519_1012.html.
- Hämtdatum: 2015-03-20.
- Laclau, Ernesto & Mouffe, Chantal, 2002. *Det radikale demokrati: diskursteoriens politiske perspektiv*. 1. udg. Fredriksberg: Roskilde Universitetsforlag
- Linguee (2014/2015) Sökning i databas [elektronisk] tillgänglig: linguee.es sökord: Seguridad ciudadana

- Mateos, Araceli & Peñades, Alberto. 2013, "España: crisis y recortes" *Revista de Ciencia Política*, vol. 33, no. 1 s 161-
- Martí I Puig, Salvador, 2011. "Pienso luego estorbo estorbo España crisis e indignación" *Nueva Sociedad* nr. 236.
- Moriconi Bezerra, Marcelo, 2011. "Desmitificar la violencia: crítica al discurso (técnico) de la seguridad ciudadana" *Revista mexicana de sociología*. Vol. 73, nr. 4, s 617-643.
- No Somos Delito (2014a)
 "Las próximas reformas en justicia nos afectan a todas" [elektronisk] tillgänglig:
<http://nosomosdelito.net/page/2014/04/15/quienes-somos>
 Hämtdatum: 2015-03-22
- No Somos Delito (2014b) "Manifiesto" [elektronisk]
 tillgänglig: <http://nosomosdelito.net/article/2014/10/31/1n-manifiesto-en-rechazo-la-ley-mordaza> Hämtdatum: 2015-03-22
- No somos delito, (2014c) "Escritos a prensa: Nota de prensa tras la aprobación del Proyecto de Ley sobre Protección de la Seguridad Ciudadana #LeyMordaza"
 [Elektronisk] Hämtdatum: 2014-09-20. Tillgänglig:
<http://nosomosdelito.net/escritosaprensa/2014/07/11/nota-de-prensa-tras-la-aprobacion-del-proyecto-de-ley-sobre-proteccion-de>.
- Nneudecker, Michael, 2014 "La crisis en España ¿El fin de una era política?"
Ssociólogos Blog de Sociología y Actualidad [elektronisk] Tillgänglig:
<http://ssociologos.com/2014/11/12/la-crisis-en-espana-el-fin-de-una-era-politica/>. Hämtdatum: 2015-03-11.
- OECD, 2014 "Panorama de la sociedad 2014 Resultados clave: España La crisis y sus consecuencias" [Elektronisk] Hämtdatum: 2014-10-02. Tillgänglig:
<http://www.oecd.org/spain/OECD-SocietyAtaGlance2014-Highlights-Spain.pdf>
 Hämtdatum: 2014-10-03
- Pastor Alonso, Sara & Zamor García, Javier & Llop Cardenal, Elisa, 2014
 "Inseguridad ciudadana - de quién nos protegen? Reflexiones sobre la nueva Ley de Seguridad Ciudadana y el clima de protesta en España" *Blog Ágora*.
 [Elektronisk] Tillgänglig: <http://agora.vv.si/wp-content/uploads/2014/04/EN-PROFUNDIDAD.-Abril-14.-Ley-Protecci%C3%B3n-Seguridad-Ciudadana.pdf>.
 Hämtdatum: 2014-09-15
- Partido Popular (2013) "Anteproyecto de Ley Orgánica de protección de la seguridad ciudadana" Gobierno de España, Ministerio del Interior [elektronisk]Tillgänglig:
<http://ep00.epimg.net/descargables/2013/11/29/237524b44dab58a7b1395f3efd-f820f6.pdf> Hämtdatum: 2015-03-22
- Partido Popular (2014a) "Proyecto de Ley Orgánica de protección de la seguridad ciudadana" Gobierno de España, Ministerio del Interior [elektronisk]
 Tillgänglig:
http://www.lamoncloa.gob.es/serviciosdeprensa/notasprensa/Documents/Proyecto_LOPSC_11-07-14.pdf Hämtdatum: 2015-03-22
- Partido Popular (2014b) "La Ley de seguridad ciudadana brinda más espacio a la libertad y aísla al violento" Publicerad 2014-11-25 [elektronisk] tillgänglig:

- <http://www.pp.es/actualidad-noticia/ley-seguridad-ciudadana-brinda-mas-espacio-libertad-aisla-al-violento>. Hämtdatum: 2014-12-15
- Partido Popular (2014c) ”La Ley de Seguridad Ciudadana contiene un "armónico equilibrio entre libertad y seguridad” Publicerad: 2014-12-11 [elektronisk] tillgänglig: <http://www.pp.es/actualidad-noticia/ley-seguridad-ciudadana-contiene-un-armonico-equilibrio-entre-libertad-seguridad>. Hämtdatum: 2014-12-15
- Podemos (2014) ”Podemos -Documeto Final del Programa Colaborativo” [elektronisk] Tillgänglig: <http://podemos.info/wordpress/wp-content/uploads/2014/05/Programa-Podemos.pdf> Hämtdatum: 2015-03-22
- PSOE (2014) ”Enmienda a la totalidad de devolución al Proyecto De Ley Orgánica de protección de la seguridad ciudadana” [elektronisk] Tillgänglig: <http://ep00.epimg.net/descargables/2013/11/29/237524b44dab58a7b1395f3efd820f6.pdf> Hämtdatum: 2015-03-22
- Publico (2014) ”Jueces, fiscales y abogados, contra la 'Ley Mordaza” Nyhetsartikel 2014-07-11 [Elektronisk] Tillgänglig: <http://www.publico.es/politica/533445/jueces-fiscales-y-abogados-contr-la-ley-mordaza>. Hämtdatum: 2014-09-20.
- Reuters (2013) ”Spain’s anti-protest bill criticized as anti-democratic” Nyhetsartikel 2013-11-29 [Elektronisk] Tillgänglig: <http://www.reuters.com/article/2013/11/29/us-spain-security-idUSBRE9AS0MX20131129>. Hämtdatum: 2015-03-20
- Svenska Dagbladet (2013) ”Rekordmånga vräkningar i Spanien” Nyhetsartikel. 2013-03-23. Tillgänglig: http://www.svd.se/naringsliv/nyheter/varlden/rekordmanga-vrakningar-i-spanien_8025310.svd. Hämtdatum: 2015-03-18.
- Svenska dagbladet (2014) ”Spanien utarmar rättsstaten” Debattartikel 2014-05-23. [elektronisk] Tillgänglig: http://www.svd.se/opinion/brannpunkt/spanien-utarmar-rattsstaten_3588708.svd. Hämtdatum: 2014-09-20.
- Wacquant, Loïc, 2004. *Fattigdomens fångelser*. Eslöv: B. Östlings bokförl. Symposion
- Wacquant, Loïc, 2010. ”Crafting the Neoliberal State: Workfare, Prisonfare and Social Insecurity” *Sociological forum* vol 25, nr 2.
- Wacquant, Loïc, 2011 ”Neoliberal penalty at work: A response to my Spanish critics” *Revista Española de sociología* nr 15, s. 115-123.
- Winther Jørgensen, Marianne & Phillips, Louise (2000). *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur
- Åkerstrøm Andersen, Niels, 2003. *Discursive analytical strategies: understanding Foucault, Koselleck, Laclau, Luhmann*. Bristol: Policy Press.

Bilaga 1 Medborgarsäkerhetslagen ger mer frihet och isolerar våldsvärkaren (La Ley de seguridad ciudadana brinda más espacio a la libertad y aísla al violento)

Länk till dokumentet:

<http://www.pp.es/actualidad-noticia/ley-seguridad-ciudadana-brinda-mas-espacio-libertad-aisla-al-violento>.

Bilaga 2 Medborgarsäkerhetslagen skapar en harmonisk balans mellan frihet och säkerhet (La Ley de Seguridad Ciudadana contiene un "armónico equilibrio entre libertad y seguridad)

Länk till dokumentet:

[http://www.pp.es/actualidad-noticia/ley-seguridad-ciudadana-contiene-un-armonico-equilibrio-entre-libertad-seguridad.](http://www.pp.es/actualidad-noticia/ley-seguridad-ciudadana-contiene-un-armonico-equilibrio-entre-libertad-seguridad)

Bilaga 3 De nya rättsliga reformerna påverkar oss alla (Las próximas reformas en justicia nos afectan a todas)

Länk till dokumentet:

<http://nosomosdelito.net/page/2014/04/15/quienes-somos>

Bilaga 4 MANIFIESTO

Länk till dokumentet:

<http://nosomosdelito.net/article/2014/10/31/1n-manifiesto-en-rechazo-la-ley-mordaza>

Bilaga 5 Motyttrande gällande lagförslaget om skydd av medborgarsäkerheten (Enmienda a la totalidad de devolución al Proyecto De Ley Orgánica de protección de la seguridad ciudadana)

Länk till dokumentet:

http://www.socialistasdelcongreso.es/opencms/export/sites/default/gps/resources/Prensa/Documentos/ENMIENDAS_ARTICULADO_LEY_PROTECCION_SEGURIDAD_CIUDADANA.pdf

Bilaga 6 Utkast till organisk lag gällande skydd av medborgarsäkerheten (Anteproyecto de Ley Orgánica de Protección de la Seguridad Ciudadana)

Länk till dokumentet:

<http://ep00.epimg.net/descargables/2013/11/29/237524b44dab58a7b1395f3efdf820f6.pdf>

Bilaga 7 Organisk lag gällande skydd av medborgarsäkerheten (Proyecto de Ley Orgánica de Protección de la Seguridad Ciudadana)

Länk till dokumentet:

http://www.lamoncloa.gob.es/serviciosdeprensa/notasprensa/Documents/Proyecto_LOPSC_11-07-14.pdf

Bilaga 8 Podemos -slutgiltig version av det gemensamma programmet (Podemos-Documento Final del Programa Colaborativo)

Länk till dokumentet:

<http://podemos.info/wordpress/wp-content/uploads/2014/05/Programa-Podemos.pdf>